

Haaskoja ja lokkeja ihmishaaksirikkoja
Sumu rantaviivalla siivilöi freoniaaltoja
Mantereet kai liikahtivat, meri metrejä vajosi
Suuri sininen vetäytyi jättiläisaalloksi

Egokatastrofi
Humaani tsunami
Evoluution sykli
Edessä epilogi

Vesi vetäytyy, vesi vetäytyy, aika paeta, lähtölaukaus
Vesi vetäytyy, vesi vetäytyy
Varmin keino päästä hengestään on jäädä rantaan makamaan

Vesi vetäytyy, vesi vetäytyy, aika paeta, lähtölaukaus
Vesi vetäytyy, vesi vetäytyy

Neljä päivää, juoksu ylämäkeen jatkuu, on korkealle ehdittävä
Kolme päivää, liike lihakset rikkoo, veri happona kuohuu
Kaksi yötä matkaa on, rajat ja raajat on auki, ei passeja tarvita, sillä
Lentokentän päähän pääsi puolet
Loput on kuolleet

Kramppaavilla jaloilla raavittiin kalkkiviivoja
Ei ollut enää tunteita, vain kooma ja amok-juoksua
Rannekello, pulssimittari, rakennekynnet, vahvin voittoa
Merkkikengät tahmeina kynsien haljettua

Tien vasempaan laitaan köyristyvät nuo, jotka uskossaan katseensa ylös luo
Taikauskon, kiihkoilun ja vainon sain jättää taakseni, kun toisen laidan hai
n

Oikealla ylpeät laulaen hoki: "Sankari on kuollessaan parhain toki"
Marssivat ankat jonossa vesirajaan
Me muut, me muut juoksimme keskeltä ja lujaa

Neljä päivää
Kolme päivää
Kaksi yötä matkaa on
Lentokentän päähän

Kuolemasta kuolemaan antibiootit estivät yhä uudestaan
Haluan levätä, en juosta enää, kliimaksien intervallit jättää
Vedän, vedän, vedän, vedän happea ja ehkä jaksan metrin
Juhlistaisin lepoa, kuolemaa, ei, ei, haluan sittenkin taistella kilpailussa
täällä
Hukkuvan planeetan pinnan yllä

Neljä päivää, juoksu ylämäkeen jatkuu, on korkealle ehdittävä
Kolme päivää, liike lihakset rikkoo, veri happona kuohuu
Kaksi yötä matkaa on, rajat ja raajat on auki, ei passeja tarvita, sillä
Lentokentän päähän pääsi puolet
Loput on kuolleet